

דף צט:

יוז'ד סימן פג סעיף ח

עין משפט ב.

ה. ציר דגים טמאים אינו אסור אלא מדרבנן **ו** לפיכך מותר לקנות מעכו"ם דגים מלוחים טהורים אף שמנוחים עם טמאים בכל אחד שמא רק אחרי שנמלחו כל אחד בנפרד ופלתו צירן **ז** עירבן יחד.

הגה: ויש אוסרין אם מונחים בחבית אחת עם הטמאים וכן נוהгин **ע** אפילו מלוחים יחד על שולחן שמוכרים אותם, ובדייעבד אם קנה אותם כבר מותר **פ** לציר דגים דרבנן וכיון שיש ספק אם מליחן יחד בתחילת או אח"כ עירבן ספיקא דרבנן ולוקלא, אם לא שיש בהם שמנונית **չ** שאז הספיקא הוא דאוריתא ולהומרא.

הגה: ונחגו להחמיר אפילו בדגים יבשים שמנוחים טמאים עם טהורים.

יוז'ד סימן מה סעיף ט

עין משפט ג.

ט. גופו של גיד אינו אלא עצן שאין בו טעם וاعפ"כ אסור תורה, לנין אינו אסור תערובתו בפליטתו, אבל הנקונות והשומן יש בהם טעם ואוסרין תערובתן בפליטתן.

ג. הרא"ש והר"ן בסוף פ"ב דעת"ז.

ט. כ"כ הט"ז בס"ק ו. וש"ך ס"ק ז. מיהו אם נשרו יחד يوم שלם הו"ל כבוש כمبرוש והכל אסור. כ"כ הב"י. וש"ך ס"ק י"ד. ואפי"ם יש ספק אם נשרו يوم שלם אסור, כמו"ש בראש סי' ק"ה. ט"ז וש"ך שם. מיהו י"א דככישة בציר אינו אסור אלא מדרבנן וא"כ ספיקו מותר. וכ"כ הנובי מה"ק חיו"ד סי' כ"ו. כף החיים אותן ל"א.

ע. דאמירין מסתמא נמלחו יחד כין שמנוחים ביחד. ש"ך ס"ק ח. ודוקא מונחים ודאי עם טמאים אבל עם ספק טמאים מותרים דהוי ספק ספיקא. כף החיים אותן ל"ד מפ"ת.

פ. אם לא שיוודע שנשרו מעט לעת בודאי שאז אסור גם בדייעבד. ש"ך ס"ק י"ד.

צ. וסתם דגים אין בהם שמנונית ובספק מותר משום ספק ספיקא. כ"כ הב"י בשם הסמ"ק. ש"ך ס"ק ט"ג.

ודגים הנקרים סודניים מותרים אבל יש להם תולעת בפיהם והיא טמאה וצריך להוציאה או לחתווך הראש. כף החיים אותן מ"ו.

יוז"ד פימן ק סעיף ב

- ב. ג. דבר שהוא בריה שנתבשל עם היתר אם אינו מכירו הכל אסור והרוטב בנותן טעם **ר**, ואם מכירו, זורקו והאחרים והרוטב צריך שהייה בהם **ששים ר** כנגדו, חוץ מגיד הנשה שלא צריך ששים שאין טumo אסור, אבל שומן של גיד הנשה יש בו טעם וצריך בו ששים כנגדו להתריר הרוטב.
- ב. ד. ירך שנתבשל עם גידו, אם מכירו זורק הגיד וכל השאר מותר אם יש בו ששים כנגדו **ש** של הגיד. ואם אינו מכירו כל החתיכות אסורות, ואם יש בקדרייה ששים כנגד השומן שבגיד הרוטב מותר ואם לאו אסור, ואם נימוח הגיד **ה** ואינו ניכר צריך ג"כ ששים כנגדו.

ק. ע"י סינון, כמו סעיף ד'. ש"ך ס"ק ז'.

ר. דוקא בדבר טמא אבל לא בנמלה וכיוצא בהזה מדברים המאוסרים דעתם לפגם ואין

צריך ששים. וכמ"ש בס"י ק"ד ובס"י ק"ז סעיף ב', וש"נ שם.

ש. ואם הוא דבוק בחתיכה צריך ששים נגד כל החתיכה לדעת הרמ"א בס"י צ"ד סעיף ד', ט"ז ס"ק ד'. והש"ך בס"ק ח'. ועיין בcpf החיים אותן כ"ה.

ה. פ"י והלך ממנו חשיבותו כבריה מ"מ צריך ששים נגדו אף דעת בעלמא הוא התורה אסרתו. ט"ז ס"ק ה'.